

Elisabeth Arnold (RV):

Det kan jeg overhovedet ikke se nogen som helst logik i. Der kommer jo også en udvalgsbehandling, hvor man kan arbejde med at præcisere tingene, så der er slet ingen grund til at sige, at man nødvendigvis skal stemme for forslaget for at komme videre.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil gerne takke for debatten, som jeg har lyttet til med stor interesse og imødeset med stor spænding.

Mange opdførere har ramt noget, som også for forslagsstillerne har været svært, nemlig hvilken form man skulle give det. Er det, vi skal gå i gang med, et forsøg på at ændre aktieselskabsloven? Er det et forsøg på at ændre offentlighedsloven? Skal vi opfordre ministeren til i højere grad at bruge den bemyndigelse, hun faktisk har ifølge offentlighedsloven, til at inddrage andre virksomheder under lovens område end dem, der er i forvejen, f.eks. som det er sket med forsyningselskaberne?

Vores hensigt var vi aldrig i tvivl om, og det er så den, jeg skal opholde mig lidt ved.

Når vi i gamle dage byggede broer, overlod vi det til Vejdirektoratet, og så vidste vi, at det var en offentlig sag at bygge disse broer, og at de regler, der nu gælder for offentlig virksomhed, gjaldt for denne bro. Det, vi så har set i de senere år, som jeg også peger på i bemærkningerne, er, at man i stadig højere grad anvender selskabsformen, f.eks. aktieselskabsformen, når man laver store projekter, og så kommer debatten om, hvor grænsen for, hvad der er offentlige opgaver, og hvad der er private opgaver, egentlig går. Det er op til ethvert samfund selv at bestemme, hvad der er en offentlig opgave. Andre lande kan vælge at sige, at en række af de opgaver, vi har valgt at definere som offentlige, er private, og derved kommer vores offentlighedslov ind i en gråzone.

Fru Birthe Rønn Hornbech spurgte: Hvad med de nye skolebestyrelser? Men det pudsiger, at lokale selvejende institutioner – daginstitutioner, plejehjem og sådan noget – faktisk er omfattet af offentlighedsloven, til trods for at de altså har bestyrelser. Men det er jo ikke aktieselskaber; det er selvejende institutioner. De er omfattet, de løser offentlige opgaver.

Efter SF's opfattelse er televirksomhed, brobyggeri og vejbyggeri stadig væk offentlige opgaver.

Det tidligere Folketing med den tidligere regering i spidsen har valgt at lade beslutningen om, at disse store opgaver skulle udføres, være en folketingsbeslutning. Men man har valgt at lade det drive i selskabsform.

Det er det, vi har overvejet, og som har givet os anledning til at sige, at det efter vores opfattelse ikke bør føre med sig – og det gør det jo – at de dermed er undtaget fra offentlighedsloven.

Det har været hovedsynspunktet, og derfor har hr. Helge Adam Møller ikke ret, når han siger, at der kommer konkurrenceproblemer ind i det, for en af grundene til, at man laver sådanne aktieselskaber af offentlige virksomheder, er, at de skal konkurrere med private virksomheder. Deri er jeg helt enig med hr. Kim Behnke. For det første har vi taget højde for det i bemærkningerne til forslaget, hvor vi skriver:

»... opgaver, hvor der lægges vægt på bredere samfundsmæssige formål og politisk styrbarhed, omfattes af offentlighedsreglerne. Disse regler giver mulighed for nødvendige konkrete undtagelser på grund af forretningsmæssige hensyn.«

Så vi har været opmærksom på, at der skulle tages disse hensyn.

Men når det er sagt, forstår jeg ikke rigtig afvisningen fra regeringens og Socialdemokratiets side – men jeg håber, at vi kan fortsætte en konstruktiv debat i udvalget – for både det, ministeren var inde på, det, fru Dorte Bennedsen var inde på, og det, fru Elisabeth Arnold var inde på, var, at lovforslaget var for generelt.

Ministeren benyttede lejligheden til at meddele, at jeg nu kunne hilse hr. Gade fra trafikministeren og sige, at Folketinget og dets udvalg nok skulle få alle de oplysninger, de ville have om miljøforholdene i forbindelse med Øresundsbyggeriet. Det vil jeg naturligvis hilse ham og sige.

Ministeren åbnede også en lille smule for, at man kunne beslutte at anføre i de enkelte love, at offentlighedsloven skal gælde for dem. Det er selvfølgelig en vej at gå. Det kunne man have gjort, både da man vedtog loven om Storebæltsbyggeriet, om Ørestad, og Øresundsforbindelsen. Man har ikke gjort det. Men det var en vej, som ministeren åbnede mulighed for at man kunne gå.